

Kapitola 11 - Útěk

Nálada na lodi se obrátila o 180 stupňů. Veškeré ostatní problémy šly stranou. Všichni se připravovali na případné přepadení a to znamenalo kontrolu výzbroje, rozdělení munice a vyplnění veškerého volného času válečným potřebám. Loď sice byla dobře vyzbrojená, ale každý náboj mohl hrát roli. Screw Hammerhead se toho ujal osobně. Okamžitě kontroloval dvojici rotačních kulometů Gatling, umístěných na dvou střílnách v předku paluby, kousek od pozorovacího stanoviště, kde teď byli dva odpočatí poníci a vyhlíželi případné nepřátele. Další dva pozorovatelé byly navíc i na palubě a další dva byli i na můstku, který byl v jednom kole.

Všude pršely rozkazy, vše bylo hektické a nikdo neměl na nic čas. Se Strong Hoofem, Screw Hammerheadem, Tarnem a Jamesem jsme probírali naši bojovou taktiku. Shodli jsme se, že veškerá obrana poslouží pouze k tomu, abychom zaměstnali naše nepřátele a urychleně zmizeli směr Cervidas. James a Strong Hoof očekávali velkou nepřátelskou převahu a my ostatní jsme neměli argumenty, kterými bychom potvrdili opak. Proto jsme tedy předpokládali, že to tak bude a postavili na tom náš plán. Pokusíme se manévrovat tak, abychom mohli zmizet.

„Dle mého názoru budou očekávat, že se pokusíme utéct a uzpůsobí podle toho své plány, já navrhuji zůstat, bránit se a utéct pouze v případě nejvyšší nutnosti,“ řekl Tarn.

„Piráti nejsou stratégové. Jejich taktika je rychle přiletět, oloupit a pak zase rychle odletět. Jejich lodě jsou rychlejší než je ta naše, proto podporuji návrh zůstat a bojovat,“ podpořil ho James.

„Očekávám, že na nás udeří vším, co mají a zabrání nám v jakémkoliv ústupu,“ dodal ještě.

„Naše loď je schopna letět vysokou rychlostí, stačí mi signál a použiji vše, co ve strojovně mám,“ protestoval Screw Hammerhead.

„Mohli bychom je zkusit překvapit,“ řekl jsem. „Dělat, že chceme bojovat, nechat je k sobě přiletět a pak udeřit vším co máme. Pokud bude překvapení na naší straně, mohli bychom jich hodně postřílet a pak odletět.“

„Souhlasím s nekonvenční taktikou,“ doplnil mě Strong Hoof. „Co vzít pár vojáků, dát jim plechová křídla a zkusit pirátům tajně zničit zásoby hélia?“

„Pánové, jsem si jist, že pokud nevytvoříme dobrý a efektivní plán, zítra touhle dobou už budeme potrava pro ryby. Spojme síly a použijeme to, co nám může pomoci nejvíce,“ prohlásil jsem.

Po dohodnutí plánu jsme si všichni dali půl hodiny pauzu. Za prvé proto, abychom si promysleli případné připomínky a za druhé proto, abychom si užili možná poslední čas s našimi blízkými. Tarn, který tady nikoho neměl, šel do zbrojnice zkontrolovat zásoby, ale ostatní, ti se snažili užít si i tu poslední vteřinu.

Dal jsem si s Lillian čaj. Dali jsme si pár zákusků a také jsme se bavili o tom, že nesmí nikam mimo kajutu. Slíbil jsem jí, že na sebe dám pozor, ale to bylo asi tak všechno, co jsem slíbit mohl.

Na palubě bylo velké pozdvižení. Začali jsme seznamovat posádku s naším plánem a rozhodli jsme se zamíchat balíček karet tak, abychom měli všechny možná esa v rukávu. Otázkou je, jak vysoké karty nasadí naši protihráči. Několik hřebců začalo trénovat s křídly, tedy,

začali si procvičovat již osvojené znalosti a osvěžovali si paměť. Já jsem mezi ně nepatřil, ačkoliv jsem let s bronzovými křídly trénoval. To Helm vedla tuto skupinu „umělých“ pegasů, kteří se schovají za balon s héliem a během bitvy, kdy všude bude zmatek, vylétí na nepřítele a zničí jejich zásoby lehkého plynu.

Já jsem trénoval s puškou. Plánoval jsem si totiž vzít moje nové mechanické oko, které jsem si během příprav na odlet koupil u mého přítele. Měl jsem nábojovou jednoranku. Byl to pokrok oproti předchozím prachovým puškám, zde stačilo pouze vyklopit mechanismus, vyndat starou patronu, dát novou a vystřelit. Nebylo třeba naplnit pánvičku a hlaveň prachem a zvlášť dát kovovou kuli. Také jsme si určili, kde kdo bude stát, tak jako na mnoha cvičeních před tím.

Pušky jsou dlouhé. Poník ji běžně neudrží ke střelbě bez dvojnožky, pomocníka nebo podpory jako je dřevěné zábradlí na palubě. S pistolí už to bylo něco jiného. S tou se dalo střílet i vsedě.

Screw Hammerhead zkontroloval Gatlingy. Oba dobře promazal a zkusil pár dávek do moře. Obsluha si je taky vyzkoušela a obnovila své poznatky z předchozích cvičení, tak jako všichni na lodi.

Když Slunce bylo přesně nad námi a na lodi byl krásný chládek, objevily se první náznaky nepřátelské flotily, která nás měla zničit. Počítali jsme, že na nás přiletí pár lodí, ale přiletěla na nás skoro celá pirátská základna. Nejprve se objevili ti nejrychlejší, avšak nejméně vyzbrojení, pak něco mezitím a nakonec jsme viděli těžké bitevní vzducholodě, které byly i desetkrát větší než ta naše. Piráti nejspíš museli vynaložit obrovské množství prostředků pro postavení těchto lodí, neboť se jednalo o podomácku vyrobené varianty těžkých bitevníků, které používají jen profesionální armády nebo hodně majetní žoldáci.

Museli jsme naše plány o bitvě přehodnotit. Velice nepříjemný fakt také byl, že se poměrně vyjasnilo a nejbližší mraky byly několik desítek kilometrů daleko.

Kapitán vydal rozkaz ke zpomalení. Nebylo třeba tolik spěchat, beztak nás mají jako na dlani.

„Máte někdo nějaký nápad?“ zeptal jsem se poměrně nejistě. Kapitán se na mě zle podíval a naznačil, ať se aspoň zkusím přetvařovat, že všechno zmákneme.

„Připravit k boji. Všichni na místa.“

Já sice cvičil, ale byl jsem pouze záloha. Svou pušku jsem měl na zádech. Ovšem James, Tarn a dokonce i Lierén byli na palubě a připravovali se. Lierén měla oproti ostatním pouze luk. Přemýšlela, jestli se nemůže někde ukrýt a útočit ze zálohy, jak je jejím zvykem, ale nakonec jen zůstala u stěžně s myšlenkou, že utéct se dá vždycky.

„Nezdá se mi to, očekávám, že se něco stane,“ řekl někdo na můstku.

„Pokud by to tak bylo, můžeme to zabalit rovnou. Tohle je riziko, které jsme přijali, když jsme začali.“

Všichni se na mě divně podívali. Pak mi došlo, že jsem obojí řekl já.

„Už jsou tady!“

Nejprve k nám přilétla malá rychlá loď. Tohle byl průzkumník. Jenom si prohlédl naše síly a pak odletěl s několika ranami v zádech. Po několika minutách přiletěla další loď, tentokrát už klasická bitevní. Nakonec se na nás nesesypali jako supi, ale přiletěly jen dvě lodě. Vzali nás do kleští. Rozezněli se první výstřely, gatlingy začaly pracovat a objevili se první mrtví, naštěstí pro nás jen na druhé straně.

U nás byli první ranění až po několika minutách. Pár vojáků dostalo zásah do kopyt nebo jen odraženou kulku do stehna. První mrtvý byl až Joakchim, ne moc šikovný střelec. Příliš vykoukl přes zábradlí a odhalil tak své tělo, které se stalo snadným cílem pro nepřátelského střelce.

Po deseti minutách boje se bitva začala projevovat v náš neprospěch. Situaci na chvíli zvrátila akce našich pegasů, kteří zničili nepřátelskou loď dobře vhozenými bombami do rozřízlého balonu s vodíkem, loď nejprve klesla o několik desítek metrů a těsně nad hladinou vybuchla. Někteří piráti stačili vyskočit ven a snažili se plavat, ale výzbroj a těžké oblečení je většinou zatlačilo pod hladinu, pokud neměli štěstí a nenašli nějaké trosky, které je udrželi nahoře.

Rozhodl jsem se, taky se zapojit. Dorazila třetí loď, která nastoupila na místo té první. Bylo vidět, že nás chtějí obsadit a ne rozstřílet, jinak by to udělali už dávno. Opřel jsem pušku, zaklonil se tak, aby mě nic nestrefilo a já mohl střílet a vypálil jsem. Gryf na druhé straně zařval, strnul a padl přes palubu. Vyklopil jsem mechanismus, nahradil starou patronu čerstvou a zkoušel střílet dál, ale už jsem neměl takové štěstí jako před tím. Pak kousek vedle mě zapraskalo dřevo a já se rychle schoval dolů. Podíval jsem se. Ta patrona nevyletěla z nepřátelské paluby. Otočil jsem se. Druhá loď se právě otáčela a uvolňovala místo. Patrně jsme ji dost pocuchali. Pak jsem si všiml, že nahoře na stěžni je někdo, kdo nestřílí ani na jednu ani na druhou stranu. Byl tohle ten vrah, který se mě už potřetí pokouší zabít?

Namířil jsem na něj pušku, ale bylo to téměř k ničemu, neboť byla těžká a já špatně držel rovnováhu. Vystřelil jsem, on vystřelil taky. Moje kulka se zastavila o dřevěnou výztuhu, která držela nad námi balon, ale ta jeho mě zasáhla. Podíval jsem se. Kulka prolétla mým bokem. Začal jsem cítit chlad. Přitiskl jsem kopyto na ránu a padl do rozmazaných mdlob.

Strong Hoof právě sledoval, jak odplouvá druhá vzducholoď. Zmocnil se ho pocit, že by přece jen mohli vyhrát. Jeho optimismus ale ostatní nesdíleli. Bylo jich na ně opravdu moc, a jakmile se ke slovu dostane nějaká větší loď, můžou to rovnou zabalit.

„Motory naplno, mizíme pryč!“ volal do strojevný.

„Počkej, Clear, Eye a já máme nápad jak z toho ven. Dej nám pár minut.“

„Jaktože o tom nic nevím?!“

Už mu ale nikdo neodpověděl. Naštvaně si prohlédl situaci na palubu a uviděl Froldu, jak míří puškou nahoru na balon

„Co si ten idiot myslí, že děl...“

Pak uviděl, jak ho někdo trefil. Podíval se, kam mířil. Na sloupu dřevěné podpěry byl jeden hřebec, který střílel na Froldu, odložil pušku a slézal dolů. Strong Hoof okamžitě vystartoval k němu, hřebec měl ale náskok. Jeho obličej byl maskovaný, takže kapitán nemohl na dálku odhadnout, kdo by to tak mohl být. Zmizel do podpalubí, ale kapitán byl pár metrů za ním. Seskákal dolů po schodech, otočil se, běžel za ním za roh a s křikem: „Stůj!“ ho dál pronásledoval. Dohnal ho až ve třetím patře. Seskočil na něj ze schodů, dostal ho na zem a chytl ho za košili.

Sundal mu masku a zjistil, že se jedná o Patricka.

„Ty?!“

„Jo, já!“ zakřičel a plivl kapitánovi do tváře.

Kapitán se utřel do ramene a pak ho tvrdým čelíčkem poslal do mdlob. Musel si ho dát na záda, aby ho odtáhl do vazby. Během přenosu pak ucítil, že se loď rozjela naplno. Něco se dělo. Urychleně dostal Patricka do vězení a rozeběhl se na palubu. Frolda už tam nebyl, patrně ho někdo odtáhl k doktorovi.

Uvědomil si, že je kolem nějaká mlha. Ozvalo se pár výstřelů a bylo vidět, že mlha houstne. Loď začala prudce parabolicky stoupat, ale všude kolem byla stále ta mlha. Přestalo se střílet a nikdo nestřílel po nás. Strong Hoof doklusal na můstek, kde byla akorát Helm. Ostatní byli na palubě.

„Co se děje?“

„Screw, Clear a Eye. Vytvořili umělou mlhu. Dostaneme se nahoru a zmizíme.“

„Nebude jim divné, že tam kde jsme byli je najednou oblak mlhy, který jim uteče?“

„Neboj, mlha bude všude. Až budeme nad jejich flotilou, mlha padne i na ně. Tarn s Jamesem tam pak na ně hodí pár bomb a oni začnou střílet na sebe.“

Opravdu se tak stalo. Jakmile loď byla nad nimi, vypustilo se tolik mlhy, že v ní za chvíli byla zahalená skoro celá pirátská flotila. Tarn pak s Jamesem hodili dolů náklad bomb, které zasáhli velké křižníky. Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat a piráti skočili po sobě jako hladoví psi.

Aurora pak nabrala směr rovnou k Cervidasu, přímo za sluncem.